

Universitätsbibliothek Wuppertal

Hvgonis Grotii De Ivre Belli Ac Pacis Libri Tres

Grotius, Hugo

Amstelaedami, 1663

Widmungsbrief

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-853)

L V D O V I C O X I I I
CHRISTIANISS. FRANCORVM
ET NAVARRÆ REGI,
H V G O G R O T I V S.

AUDET hic liber, Regum
eminentissime, Tuum sibi
augustum nomen inscribere,
non sui, non Auctoris, sed ar-
gumenti fiducia, pro Justitia
quippe scriptus; quæ virtus
adeo Tua est, ut inde tuis meritis & humani
generis suffragio dignissimum tanto Rege
cognomentum acceperis, ut jam ubique Ju-
sti appellatione non minus quam LVDOVICI
noscaris. Speciosi Romanis Ducibus vide-
bantur ex Creta, Numidia, Africa, Asia, aliis-
que devictis gentibus tituli. At quanto Tuum
illustrius, quo significaris nullius populi, nul-
lius hominis, sed ejus quod injustum est &
hostis ubique, & victor semper? Magnum
putarunt Egyptii reges, si patris hic, ma-
tris ille, fratrum amans alius dicerentur. At
quantulæ hæ partes sunt tui nominis, quod
non ista tantum, sed quicquid pulchrum &
honestum excogitari potest, ambitu suo
complectitur? Iustus es, cum Magni supra
omne id quod dici potest Regis Patris tui
memoriam honoras ipsum imitando: Iustus,

cum Fratrem modis omnibus, sed nulla re
magis quam exemplo tuo instruis: Iustus,
cum Sorores summis matrimoniis ornas:
Iustus, cum sepultas prope leges revocas, &
quantum potes, ruenti in pejus sæculo temet
opponis: Iustus, sed simul clemens, cum sub-
ditis, quos tuæ bonitatis ignorantia ab offi-
cii limite transversos egerat, præter peccan-
di licentiam nihil adimis, nec vim adfers ani-
mis circa divina diversum à te sentientibus:
Iustus simulque misericors, cum oppressos
populos, afflictos Principes tua auctoritate
relevas, nec fortunæ nimium licere permit-
tis. Quæ tua singularis beneficentia & in
tantum Deo similis quantum humana natu-
ra patitur, me cogit ut hac quoque publica
allocutione gratias tibi pro me privatim ha-
beam. Nam quemadmodum cœlestia, sidera
non tantum magnis mundi partibus se in-
fundunt, sed ad singula animantia vim suam
patiuntur descendere; ita tu, in terris beni-
gnissimum fidus, non contentus erigere Prin-
cipes, sublevare populos, mihi quoque in pa-
tria male habito, & præsidium voluisti esse,
& solatium. Accedit ad implendum Iustitiæ
orbem post actiones publicas etiam priva-
tæ vitæ tuæ innocentia & puritas, digna
quam non homines tantum, sed & ætheriæ
mentes admirentur. Nam quotus quisque de
plebe

plebe infima, imo de ipsis illis qui à mundi
confortio se absciderunt, ita se ab omnibus
culpīs immunem præstat, ut tu, in ea positus
fortuna quæ innumeris peccandi illecebris
vndique obsidetur? Quantum vero hoc est,
inter negotia, in turba, in aula; inter tot tam
diversa peccantium exempla id consequi,
quod aliis solitudo vix, sæpe ne vix quidem,
præstat? Hoc vero est, non iusti tantum, sed
& Sancti nomen in hac ipsa vita mereri, quod
majoribus tuis Carolo Magno & Ludovico
piorum consensus post obitum tribuit: hoc
est esse non gentilitio, sed suo proprio jure
Christianissimum. Sed Iustitiæ cum pars nul-
la à te aliena sit, illa tamen quæ circa libri
hujus materiam, id est, circa belli pacisque
cōsilia versatur, eo proprie tua est quo Rex
es, & quidem Rex Francorum. Ingens hoc
regnum tuum, quod per tanta tam feliciū
terrarum spatia in utrumque mare procur-
rit: sed majus hoc regno regnum est, quod
regna aliena non concupiscis. Dignum hoc
tua pietate, dignum isto fastigio, non cujus-
quam jus armis attentare, non veteres tur-
bare fines; sed in bello pacis gerere nego-
tium, nec incipere nisi hoc voto ut quam
primum desinas. Quam vero pulchrum hoc,
quam gloriosum, quam ipsi consciētiæ læ-
tum, ut si quando te Deus ad suum regnum,

quod solum tuo melius est, vocaverit, audacter possis dicere: Hunc ego à te gladium pro Iustitiæ tutela accepi, hunc tibi nullius temere fusi sanguinis reum, purum inson-temque reddo. Ita fiet, ut quas nos nunc regulas ex libris petimus, in posterum ex Tuis actionibus, tanquam ex perfectissimo exemplari petantur. Quod ipsum cum sit maximum, plus tamen aliquid à Te exigere audent Christianorum populi: ut scilicet extinctis ubique armis pax sua non imperiis tantum, sed & Ecclesiis te auctore redeat, discatque nostra ætas arbitrium subire ejus ætatis, quam vera sinceraque fide Christianam fuisse Christiani omnes profitemur. Pertæsos discordiarum animos excitat in hanc spem recens contracta inter Te & sapientissimum pacisque illius sanctæ amantissimum Magnæ Britannia Regem amicitia, & auspiciatissimo Sororis Tuæ matrimonio federata. Difficile negotium, propter studia partium, gliscentibus in dies odiis inflammata: sed tantis Regibus nihil dignum, nisi quod difficile, nisi quod ab aliis omnibus desperatum. Deus pacis, Deus iustitiæ, Rex iuste, Rex pacifice, cum aliis bonis omnibus, tum hac etiam laude cumulet Tuam Suæ proximam Majestatem. clō lō c xxv.